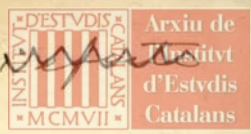

261/

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

buidament m. Acció ~~receptacle~~
de buidar; l'efecte.

buidar v. tr. Deixar buit (un receptacle) traient-ne allò que conté, deixar buit (un lle) fent-ne sortir els qui hi ha o sortint-ne. Buidar una l'ota. Buidar un safareig.

La policia buidà la plaça en un moment | Cagar; vomitar. [→] || Practicar un buit (en un sòlid). Buidar un cauó | Buidar un ganivet, un saor, ~~etc.~~ treure-hi el tall. || Preure d'un receptacle (allò que conté). Buidar l'aigua d'un safareig | Brasador d'un escrit a un altre. Aquests capitols estan ja buidats en la rubrica TV

→
| pron. Aqueta gema deu tenir una esquerda: s'ha buidat.